

[Poul Møller.]

grundlag. Det mener jeg ikke kan være tilfredsstillende, og det kan ikke være tilfredsstillende med en sådan retstilstand mellem de forhandlende parter, at når man ikke er tilfreds med den anden part, så har man sin politiske magt at bruge.

Det må efter min opfattelse være således, og det henstiller jeg til parterne, at de enes om selv at skabe et organ, der kan afgøre deres konflikter. Vi ønsker ikke at påtvinge de forhandlende parter et organ, men vi siger, at hvis man endelig ikke selv i sit eget system kan skabe en afgørelse, så må det være at foretrække, at folketinget ned-sætter et organ, som kan afgøre disse spørgsmål, således at det ikke skal gøres til politisk kampspørgsmål i dette ting, hvor høje lønningerne skal være i vort land.

Jeg vil gerne takke den højtærede udenrigsminister for hans svar på mine bemærkninger i dag. Jeg er ked af, at han ikke ville gå dybere ind på de problemer, det vestlige sammenhold frembyder i øjeblikket. Jeg ved, at det ærede medlem hr. K. B. Andersen betragter det som et snævert politisk problem; det skulle vise et snævert udsyn, at man er optaget af dette spørgsmål med Frankrig og Vesttyskland, der er ved at udvikle sig i alliance på den ene side, og de øvrige angelsaksiske og skandinaviske lande på den anden side. Jeg synes, det er et dybt alvorligt problem, men sådan kan vi vurdere det forskelligt.

Den højtærede udenrigsminister sagde, at folketingsmandatet af 3. august 1961 — jeg tror, det var den dato — stadig bandt regeringen, og heroverfor var det, jeg i mine bemærkninger sagde: vi kan ikke være bundet af en folketingsbeslutning, der er truffet ud fra en helt anden forudsætning. Da vi trådte sammen i august 1961, var det, fordi vi vidste, at England tog direkte skridt til at blive optaget i fællesmarkedet. Vi ved ikke i dag, om England overhovedet nogen sinde vil søge at blive medlem af fællesmarkedet. Vi ved ikke, om England endda optager forhandlinger efter næste valg om noget helt andet, f.eks. en overbygning på fællesmarkedet. Vi mener derfor fra konservativ side, at vi i denne situation må have lov til at sige, at det, vi bandt os til den 3. august 1961, var noget aktuelt konkret og ikke noget, der kan binde Dan-

marks handlefrihed langt ud i fremtiden. Det kan ikke være således, at man til evig tid kan sige: den 3. august 1961 binder, hvad enten England vil det ene eller det andet. Vi kan ikke bare gøre os selv til Englands dikkende lammehale, som kun skal følge England. Vi må have lov til nu, hvor spørgsmålet er udskudt fra Englands side, at tage tingene op til vor egen overvejelse.

Jeg har ikke sagt, og jeg vil ikke sige det, og den højtærede udenrigsminister får mig heller ikke til at sige det, at denne overvejelse skal føre til et andet standpunkt end det, vi har, men jeg har sagt, at vi må kunne stå frit i vor overvejelse, og hvis det viser sig, at de forhandlinger, som nu er indledt om landbrugets aftaler, skulle bryde sammen og ikke give tilfredsstillende resultat, må Danmark kunne stå frit i sine overvejelser. Så må vi mellem folketingets partier frit kunne drøfte det. Det kan ikke være således, at man siger, at så længe England ikke er medlem, kan Danmark ikke forandre det standpunkt, vi har taget.

Jeg har i foråret, da vi afsluttede arbejdet herinde, på sp. 6179 i tidenden sagt, og det kan være svar på udenrigsministerens og statsministerens spørgsmål, om vi har noget aktuelt:

„Jeg beder derfor om, at man alvorligt overvejer at få en aftale med EEC-landene, således at vi kan gennembyrde de landbrugsregulativer, som de nu prøver at bygge op, og som skal gøre Kontinentaleuropa til en selvforsynende landbrugsenhed.“

Jeg har flere gange peget på de forhandlinger, Østrig fører. Vi er fra vor side absolut interesseret i at se, om en association med EEC kan lade sig etablere uden at udelukke os fra EFTA. Jeg har drøftet det før med udenrigsministeren. Jeg mener, det må være fair og rimeligt, at et politisk parti kommer på nuværende tidspunkt og siger: disse ting har vi interesse i at få undersøgt, fordi vi ikke kan være bundet til, hvordan det går ved det engelske valg, og hvad England vil.

Jeg vil gerne sige tak til den højtærede udenrigsminister for den tilslutning, han gav til tanken om et nordisk kapitalmarked, og takke for den redegørelse, han har givet vedrørende sin indsats i Sydafrikaspørgsmålet.